

Dosarul nr. 2ra-1690/19

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) Al. Roșca

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vlasenco Alexandru, reprezentat de avocatul Guțu Tatiana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vlasenco Alexandru împotriva Allei Vlasenco, intervenient accesoriu Banca Comercială "Mobiasbancă-Grupe Societe Generale" Societate pe Acțiuni cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie și partajarea bunului cu atribuirea cotei-părți,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Vlasenco Alla, s-a casat integral hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2017, Vlasenco Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Allei Vlasenco, intervenient accesoriu Banca Comercială "Mobiasbancă-Grupe Societe Generale" Societate pe Acțiuni cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie și partajarea bunului cu atribuirea cotei-părți.

În motivarea acțiunii, Vlasenco Alexandru a menționat că la data de 22 februarie 1991 a încheiat căsătoria cu Ulmada Alla.

De asemenea, a relatat că la data de 06 noiembrie 2002, în comun acord și în baza mijloacelor financiare comune, în temeiul contractului de donație, Glutnic Hana a donat Allei Vlasenco apartamentul nr. 1 și 2, precum și lotul pentru construcție cu suprafața de 0,323 ha, situate în municipiul Bălți, str. 1 Mai 19.

Ulterior, destinația apartamentului a fost schimbată în nelocativă, acesta fiind reamenajat în frizerie, în acest scop fiind investite mijloace financiare comune.

Prin hotărârea din 29 decembrie 2015 a Judecătoria Bălți, căsătoria a fost desfăcută, iar prin acordul comun au fost partajate bunurile proprietate comună în devălmășie, cu excepția frizeriei.

A invocat reclamantul că a participat la îmbunătățirea stării bunului imobil reamenajat în frizerie, și deci acesta urmează a fi recunoscut ca un bun proprietate comună în devălmășie.

Reclamantul a solicitat recunoașterea bunului imobil și anume încăperea nelocativă cu suprafața de 26,3 m.p. situat în municipiul Bălți, str. 1 Mai 19 ca fiind proprietate comună în devălmășie a lui Vlasenco Alexandruși Vlasenco Alla, partajarea bunului în cauză, cu atribuirea a câte ½ cotă-parte fiecăruia, cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv și încasarea de la Vlasenco Alla a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vlasenco Alexandru.

S-a recunoscut imobilul situat în municipiul Bălți, str. 1 Mai 19 și anume încăperea nelocativă cu suprafața de 26,3 m.p. drept proprietate comună în devălmășie a lui Vlasenco Alexandru și Vlasenco Alla.

S-a partajat încăperea nelocativă cu suprafața de 26,3 m.p., situat în municipiul Bălți, str. 1 Mai 19, cu atribuirea a câte ½ cotă-parte lui Vlasenco Alexandru și Vlasenco Alla.

S-a dispus înregistrarea la Serviciul Cadastral Teritorial Bălți asupra ½ cotă-parte a dreptului de proprietate asupra imobilului situat în municipiul Bălți, str. 1 Mai 19 după Vlasenco Alexandru.

S-a încasat de la Vlasenco Alla în beneficiul lui Vlasenco Alexandru suma de 4 277,29 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat și suma de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Vlasenco Alla, s-a casat integral hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vlasenco Alexandru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că bunul imobil în litigiu, a fost dobândit de Vlasenco Alla în temeiul contractului de donație, deci fiind un bun propriu, nu au fost prezentate probe cu referire la caracterul esențial al valorificării bunului propriu pe perioada căsătoriei, dovada aportului comun al părților la această valorificare, măsura acestui aport și cuantumul lui.

Mai mult ca atât, instanța de apel a concluzionat că prin faptul înstrăinării prin donație, la data de 19 mai 2015 lui Vlasenco Alexandru a apartamentului nr. 2 cu suprafața de 58,6 m.p., iar la 20 iunie 2015 a înstrăinării lui Vlasenco Alexandru a unei porțiuni de 0,0144 ha din terenul dobândit de Vlasenco Alla în temeiul contractului de donație din 06 noiembrie 2002, odată ce în urma acestei înstrăinări Vlasenco Alla a rămas să dețină în proprietate apartamentul nr. 1 și încăperea nelocativă (în total 45,7 m.p.) și o porțiune de 0,0161 ha din același teren, de facto a avut loc o partajare benevolă, extrajudiciară a bunurilor proprii ale Allei Vlasenco, dobândite de ultima în temeiul contractului de donație din 06 noiembrie 2002.

La 08 iulie 2019, Vlasenco Alexandru, reprezentat de avocatul Guțu Tatiana, a

declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Vlasenco Alexandru, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, recurentul a menționat că instanța de apel în lipsa unui temei obiectiv, nu a dat apreciere probelor prezentate de către recurent și nu s-a expus asupra faptului că evaluarea inițială a bunului imobil în litigiu a constituit suma de 18 000 lei, iar în anul 2009 valoarea acestuia a crescut de 8 ori, fiind evaluat la prețul de 139 243 de lei.

La fel, a specificat că instanța de apel a reținut că între părți a avut loc o împărțire, benevolă extrajudiciară a bunurilor proprii ale Allei Vlasenco, dobândite de aceasta în temeiul contractului de donație din 06 noiembrie 2002, însă fără a fi prezentat un contract de partaj în acest sens.

Astfel a invocat examinarea superficială a cauzei de către instanța de apel, fapt prin care i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La 06 septembrie 2019, Vlasenco Alla, reprezentată de avocatul Cornieț Nicolai, a depus referință la recursul declarat de Vlasenco Alexandru, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 11 aprilie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 08 iulie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vlasenco Alexandru, reprezentat de avocatul Guțu Tatiana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vlasenco Alexandru, reprezentat de avocatul Guțu Tatiana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari